

Han smiler for meget...

Om man kan smile for meget? Måske. Det mente i hvert fald en jødisk taxa-chauffør i Jerusalem.

Den jødiske taxa-mand var omkring de 50 år. Jeg og en anden sad i taxaen og snakkede dansk, mens vi kørte fra et sted i Jerusalem til et andet. Han spurgte på engelsk, om det var hollandsk. Vi spurgte så ham på engelsk om, hvordan han oplevede den politiske situation. Store forhåbninger om fred gav han ikke udtryk for – uden at lægge skylden på hverken den ene eller anden i konflikten i Mellemøsten. Virkede bare sådan desillusioneret.

Vi fortsatte med at snakke dansk. Så spurgte chaufføren os: "Are you believers?" Aner ikke, om der var nogle ord i vores danske samtale, som kunne pege i den retning. Men selvfølgelig kunne vi svare bekræftende på, at vi var "troende".

Og så oplevede vi noget, som vi aldrig før har oplevet i en jødisk taxa i Jerusalem. Chaufføren begyndte at tale om messianske menigheder. Han kunne også anbefale brunch om formiddagen på sabbatten i cafeen i Christ

Church. Og ikke nok med det. Han havde været til gudstjeneste i flere menigheder, nævnte dem og deres ledere ved navn. Og så gav han dem karakterer, fortalte hvad han syntes var godt eller dårligt i den og den menighed.

I den sammenhæng karakteriserede han én menigheds præst med ordene: "Han smiler for meget ..."

Da vi havde betalt for kørslen, sagde han: "Jeg elsker ham – Jeshua." Vi smilede til ham og sagde: "Han – Jesus – elsker også dig!"

Og så fortsatte vi indbyrdes at snakke om på dansk, hvorvidt en præst eller prædikant kan smile for meget. Det kan han eller hun vel ikke? Det var nok heller ikke helt det, han mente. Han mente vel, at

den pågældende præst med et smil skøjtede hen over de problemer, som han – vores chauffør – kæmpede med på en eksistentiel måde.

Smil er noget meget godt. Men et smil kan ikke klare alle problemer. Det kan ikke erstatte Guds ord. Eller medmenneskelighed, hvor man tager den andens problemer alvorligt.

Det var en god taxatur i Jerusalem.

kk-h